

SLOHOVÁ CVIČENÍ – ROZVOJ FANTAZIE, POROZUMĚNÍ TEXTU

1. Čtete pohádku po jednotlivých částech a doplňujte do slov *i, í / y, ý*. Podle nabídky odhadněte, jak by mohla pohádka pokračovat. Svůj odhad zaškrtněte a pak ho v textu ověřte.

„Řemeslo má zlaté dno,“ říkával táta Matějov*í*, když s *ny*nek chodil ještě do škol *ny*.
 „Já jsem kovář, tvůj děda b*ny*l taky kovář a ty to po nás podědíš,“ připom*ín*al den co den.
 Jenže Matěj vůbec neměl chuť točit se kolem kovář*í*ny, a tak jednou, když v *ny*šel ze škol *ny*, řekl...

Co řekl? ☐ ... že bude ještě studovat. ☒ ... že přijde do světa na zkušenou.
☐ ... že nebude dělat nic a bude doma čekat, až k němu štěstí přijde samo.

„Táto, já b*ny*ch šel nejdřív do světa na vandr. Podívat se, které řemeslo má to dno nejv*íc* zlaté.“
 Tatík se chv*ín*l *ín* ježil, ale pak si řekl, ať chlapec pozná, že je všude chleba o dvou kůrkách.
 A tak Matěj putoval od vs*í* k městu, chv*ín*l *ín* pob*ny*l v učení u ševce, pak u koláře a u pekaře,
 ale všude to b*ny*lo stejné. Než ho m*í*str pustil k řemeslu, musel si Matěj odsloužit učednický
 chleb*ín*ček: nos*ín*t vodu, štípat dřív*ín*, ukl*ín*zet, pomáhat v kuchyni a chovat paní m*í*strové
 děti. Inu, učedník je mučedník, a s tím se Matěj nechtěl sm*ín*řit. Zkus*ín*l to ještě u zahradníka,
 nějaký čas přidával u zedníků, ale stále b*ny*l jen učedníkem. V*ín*děl mnoho řemesel, ale zlaté dno
 pro sebe nikde nenašel.

Co Matěj podnikl dál? ☐ Vrátil se domů. ☐ Zůstal u jedné z profesí zmíněných v tomto odstavci.
☒ Hledal „zlaté dno“ dál.

Jednou večer, cel*ín*y utmáčený, doraz*ín*l do města, kde měl na rynku dílnu m*í*str krejčí. L*ín*lo
 jako z konve, a když se Matěj ocitl v teplé světnici, ani moc neposlouchal, co mu m*í*str říká. Prý
 dobře, že jdeš, krejčovského tovaryše já potřebuju. Mám zrovna v*ín*hodnou zakázku, ale chtějí
 to rychle. Než stačil Matěj v*ny*světlit, že neměl jehlu jakživ v ruce, odvedl ho m*í*str ke stolu
 a pov*ín*dá: „Já už sotva koukám, a tady b*ny*ch potřeboval nahodit na kabát rukáv *ny*, zákazník přijde
 ráno na zkoušku.“ „No, to b*ny*ch snad zvládl,“ pom*ny*šlel si Matěj, popadl rukáv *ny*, přehodil je přes
 kabát a šel chrupat na pec.

Jak to ráno dopadlo? ☒ Mistr Matějovi vyhuboval a vyhodil ho.
☐ Mistr byl s prací spokojený a Matěje zaměstnal.
☐ Zákazník byl král a Matěj se nakonec oženil s princeznou.

Nastalo ráno, a nepřejte si v*ín*dět ten tanec! M*í*str láteřil, že přece nahodit znamená přišít nebo
 aspoň přistehovat, a tovaryš, který to nev*ín*, může jít o dům dál. A tak se nakonec Matěj...

(Pavel Betlach; zařazeno v knize Dagmar Šottnerové: Zima)

a) Vymyslete název pohádky a dokončete ji. Závěr napište do sešitu. Své nápady porovnejte.

b) Vyberte, co znamená pořekadlo **řemeslo má zlaté dno**: ☐ řemeslnou prací se dá vydělat zlato,
☒ poctivý řemeslník najde uplatnění vždy a poctivou prací si vydělá peníze.

Vyberte, co znamená pořekadlo **všude chleba o dvou kůrkách**: ☒ všude je v podstatě stejné živobytí,
☐ každý chleba má jen dvě kůrky.